

Ν. Ε. ΜΑΝΙΤΑΚΗΣ

Διευθυντής

ΠΑΡΘΕΝΩΝ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

Ἐπὶ τῆς δι-
σταχυρώσεως τῶν
ἐδῶν Πειραιῶς
καὶ Γεωργίου,
ἀριθ. 20.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Εν Ἀθήναις	ἐτησίᾳ ἀρ. Ν. 8
" "	ἑξαμην. " " 5
" τριμ. ἐπαρχ.	ἐτησίᾳ " " 40
" " " ἑξαμην.	" " 6
" τῶ ἑξωτερ.	ἐτησίᾳ ἀρ. 15

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Οἱ ἀδρατοὶ μὲθ. Φερέ (μετὰ εἰκόνα)—Ῥωσίδες Παρ-
θένας ἢ Σκηναὶ τῶν Μηδονιστῶν—Ποίησις. Εἰς φωτογρα-
φίαν Κανάρη, ὑπὸ Μαρτζώκη—Βορείας καὶ Ὁρεσθίας—
Ποιχίλα.

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΛΑΝ. ΤΙΜΑΤΑΙ

Εν Ἀθήναις	ἀρ. 10
" τριμ. ἐπαρχίας	" 15
" τῶ ἑξωτερικῷ	" 25
Φύλλα προηγούμενα	" 50

Ὑπὸ τῆς μελέας (σελ. 41).

Οἱ ΑΔΡΑΤΟΙ

Ἡ
ΕἰΣ ΜΥΣΤΙΚΟΝ ΤΟΥ ΚΥΡ ΠΕΤΡΟΥ
ΥΠΟ
ΕΚΤΑΒΙΟΥ ΦΕΡΕ.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.

I

Ὑπὸ τῆς μελέας.

Ἡ κοιλὰς τοῦ Ιανναί εἶνε ἀναντιρ-
ρήτως μία ἐκ τῶν ἐξαισιωτέρου τοπο-
θεσιῶν τῶν περὶ τὴν Διέππην.

Αἱ ἀγροτικαὶ οἰκίαι, ἐσπαρμέναι
οὕτως εἰπεῖν εἰς τὰ σπλάγχνα δύο λό-
φων, ὧν πέραν ἐκτείνεται παραγώδης
θάλασσα, σχηματίζουσι μετὰ τῶν
διαφόρων δένδρων καὶ ἰδίᾳ τῶν με-

λεῶν, ἀπορὴν ὥραιο ἀνθοδέσμη. Εἰς
τὸ βάθος, ἐν τῷ μίᾳ λαϊμῶν καὶ
ἀγρῶν, περιπεφυγμένων ὑπὸ μεγάλων
φρακτῶν, πλοῦσι ὑποστατικά ἐλκυ-
ουσιν ἀπὸ αἰῶνος σχεδὸν ἤδη τὴν νεό-
τητα καὶ ἔλκον ἐν γένει τοῦ νεοτι-
κοῦ ἐκ τῶν κταίκεων τῆς πόλεως.

Καὶ ἀληθῶς! τί τοῦτου καλλίτε-
ρον; Ποῖα καλλιτέρα χοροῦ αἰθουσῶν
ἐν ὑπαίθρῳ διὰ τὴν νεολαίαν τῆς Διέπ-
πης, ἀντὶ τῆς ἀπληθείας τῆς παι-
κιλότητος χλόης, καὶ ὑψηλῶν με-
γάλων μελέων ἀντὶ ἀρετῆς; Ποῖον ἀ-
νάκλιτρον εὐαρεστώτερον διὰ τοῦτο ἀ-
λίστης, παραδιδομένου εἰς τὴν ἡδυπά-
θειαν τῆς καπνοσφαιγῆς των, διὰ τοῦ
οἴνοπότου δοκιμάζοντας τὴν ἀρωδὴν
μελίτην οἶνον, ἢ αἱ ἀτάκτως ἐστημέ-
ναι τράπεζαι περὶ τῶν κορμῶν τῶν
παλαιῶν δένδρων, σὺν τοῖς παρ' αὐ-
ταῖς ξυλῖνοις θρανίοις;

Αἱ ἔλκον ὑπάρχει τόπος εἰς τὴν αὐ-
τοσχέδιον ἐκείνην αἶθουσαν. Ἀπείρι-
τα τὰ πάντα καὶ χοροῦσι τις βυθί-
ζων τὰ βήματά του πρὸς τὸν ἡγόνδε-
χάστρα ἀπλουστέρως μὲν ἀλλ' ἐξο-
γαστικώτερος καὶ τῆς πολυπληθεστέ-
ρας καὶ ἁρμονικώτερας ὁρχήστρας τοῦ
μεγάλου κόσμου; Εὐδυσία ἀνυπόκρι-
τος, καὶ ἦν τὰ χεῖλη γελῶσι μετὰ
τῆς καρδίας καὶ πᾶσα φροντίς ἐλλεί-
πει.

Ἡ φιλοσοφία αὕτη τῶν νεοτιμῶν
καὶ τοῦ λαοῦ τῆς Διέππης μοι ἐφάνη
πάντοτε ἡ ὀραιοτέρα ἄμα καὶ πρακτι-
κώτερα.

Ἐρρίχον τινὰ κυριακὴν τοῦ Ἰουλίου
τοῦ 1751, ἐνῶ ὁ ἥλιος ἔσχε τὰς με-
γαλοπρεπεῖς ἀκτῖνάς του εἰς αἶθριον
οὐρανὸν, ραιδρὸν πλῆθος διηυδόμετο
πρὸς τὴν μαγευτικὴν κοιλάδα.

Εἰς τὴν θέρμην τοῦ χοροῦ, εἰς τὴν

ζωηρότητα τῶν συνδικλέξεων, εἰς τὴν ἐπὶ τῶν φυσιογνωμιῶν ἐπιχευμένην χαρὰν ἐνυπῆρχε θαυμάσιος ἐνθουσιασμός· καὶ οἱ σοβαρώτεροι ἔτι, ἐφαίνετο, ὅτι ἐφοδοῦντο ν' ἀφήσωσι νὰ ὑπαισθῶσι καὶ ἐπὶ στιγμὴν μόνον ἴχνος θλίψεως.

Διεχέτο ἐν ἀγαλλάσει εἰς ἐκστάσεις τὸ πλῆθος τοῦτο, ὡς ὁ ἀνθρωπίνων ἀσθενῆς ἀπολαύει τὰς ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου· νέοι δὲ καὶ νεάνιδες διεφίλοναί κουν ἐκαστος ἀρμυδίας θέσεις πέραξ δύο μουσικῶν.

Τὴν χαρὰν ἣτις ἐβάσιλευεν ἐκεῖ, τὴν φιληρέσκειαν ἢ τὸν παιγνιώδη ἔρωτα, ἔδει νὰ ἔχη τις εἴκοσιν ἔτων ἡλικίαν ἵνα τὰ ἐννοήσῃ.

Ἡ ἐγγύρως γραφικὴ ἐνδυμασία προσέθετον εἰς τὸ ὅλον ἀπερίγραπτον θέλητρον· καὶ οἱ ἀλιεῖς ἀφ' ἑτέρου δὲν ὑπέστελλον ἐν τῇ ἐπιδείξει καὶ λαμπρότητι τῶν στολῶν τῶν. Δὲν ἔλειπον ἐν τούτοις καὶ τινες νέοι, ἐνδεδυμένοι ἐπὶ τὸ χωρικώτερον, καὶ οὗτοι κυρίως ἦσαν οἱ κατεργασταὶ τῶν ἐλεφαντοδόντων, ὧν τὸ ἐπάγγελμα μεταβιβάζεται ἀπὸ τοῦ πατρὸς εἰς τὸν υἱὸν κληρονομικῶς, θυγατέρες τινὲς μικρῆς πόρων, καὶ κυρίως οἱ γκαβελοῦ (*) μὲ τὰ πράσινα ἐνδύματά των, οἱ ἐπὶ τῶν φάρων τῶν ἀλάτων.

Μεταξὺ αὐτῶν συγκατελέγετο καὶ νέος τις εἰκοσιπενταετὴς περίπου, οὗ τινος ἡ στάσις καὶ ὁ ἱματισμὸς ἐφείλκυον τὴν προσοχὴν καὶ τὸν θαυμασμὸν τῶν πλείονων ἐκ τῶν χορευτῶν. Ἐπιμελετημένη φροντίς ἐπροδίδετο εἰς τὰ καθέκαστα τοῦ ἱματισμοῦ του. Ἡ κόμη του, μετὰ συμμετρίας διορθημένη ἐπιπτεν εἰς βοτρυχοῦς ἐπὶ τοῦ τραχήλου του· τὰ ἐπαργυρωμένα κομδία τοῦ φορέματός του ἀπέστραπτον τόσον, ὥστε ἐνόμιζέ τις ὅτι μόλις εἶχον ἐξέλθει τῶν χειρῶν τοῦ στυλβωτοῦ. Αἱ περικνημίδες του, προσαρμολόμεναι ἀκριβῶς εἰς τὰς κνήμας προσέδιδον καλὴν κατασκευὴν καὶ τέλος χάλυψ ὡς ἀδάμας ἔλαμπεν ἐπὶ τῆς πόρπης του. Καμπύλη σπάθη, ἥς ἐθώπευεν ἐπιχαρίτως τὴν λαβὴν, συνεπλήρου τὸν ἱματισμὸν του, ὅστις μετείχε καὶ πολίτου καὶ στρατιωτικοῦ.

Δαπανήσας τόσα ἵνα ὠραίσθῃ, ἐνόμισεν ὅτι δὲν ὤφειλε νὰ δαπανήσῃ πλείονα ἵνα γίνῃ ἀρεστός· τὰ πρὸς τὰς γυναῖκας βλέμματα τοῦ ἐσήμαινον: Ἰδοὺ με· δὲν εἶμαι ὠραίος οὕτω; σὰς ἐπιτρέπω νὰ με θαυμάζητε.

Καὶ ἀληθῶς! ἡ τακτικὴ αὕτη τῷ ἀπέβαινε τελεσφόρος· εἶχε κάμει ἀντιζήλους, ἀντιζήλους ἀντεραστρίας δι'

αὐτὸν τὰς νεάνιδας· αἵτινες δὲν ἀπέβλεπον ἢ εἰς τὰ ὠραία ἐνδύματά του καὶ τὰ ἀπαστράπτοντα ἐπαργυρωμένα κομδία του· εἶχεν ἐγείρει σοβαρὰς ἀντιζηλίας μεταξὺ αὐτῶν. Καὶ ἐκαστὴ ἐθεώρει ὑπ' αὐτὴν ἐνδείξιν εὐνοίας τὸ νὰ τὴν προσκαλῇ ἵνα χορεύσῃ μετ' αὐτοῦ.

Αἱ νεάνιδες ὁμοιάζουσι τὰ πτηνὰ ἐκεῖνα ἅτινα ἀφίενται νὰ νυχθῶνται ὑπὸ παντὸς ὅτι λάμπει· αἱ δὲ τῆς ἐν Janval συνθηροῦσας δὲν ἐλάμβανον τὸν κόπον ν' ἀναλύσωσι τὴν φυσιογνωμίαν τοῦ ἀντικειμένου τοῦ θαυμασμοῦ των. Ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ καλονικίᾳ τοῦ προσώπου του, χωρὶς νὰ ἀμφισβῆλαι, ὅτι οἱ βαθεὸς κυανοῦ χρώματος ὀφθαλμοὶ του, οἱ οὐδέποτε σταματοῦντες ἵνα παρατηρήσωσι τι κατὰ πρόσωπον, ἠδύναντο κάλλιστα νὰ ὑποκρύπτωσι τὴν προσπάθειαν καὶ τὴν ἀπιστίαν, ὅτι οἱ ἡνεωγμένοι ἀεικίνητοι βώθωνές του, τὰ λεπτά συνεσφιγμένα χεῖλη του ἐμαρτύρουν ἀπληθείαν ἀπολαύσεων, ἐρωτικὴν φιλοδοξίαν, ἐλθέτρια πάθη.

Ἄλλ' ἂν δὲν βυρύνεταί τις, ἂς διδάξῃ φυσιολογίαν εἰς νεάνιδας δεκαπενταετῆς.

Προσεκτικὸς ὅμως ἐξεταστὴς θὰ ἐποίει καὶ ἑτέραν παρατήρησιν, θὰ ἐβλεπεν ὅτι ἐν μέσῳ τῆς ἀδιαφόρου εἰσεώς του, ἐνίοτε τὰ πεπιασμένα βλέφαρά του συνεσπῶντο καὶ ἀκούσιως τῷ μαρτυροῦντ' ἀπασχόλησιν τοῦ νοός του καὶ ἰδέαν καὶ σχέδιον διαγεγραμμένον κυριεύουσιν αὐτὸν καὶ ἦν δὲν εἶχε τὴν δύναμιν νὰ συστέλλῃ τὰς ὀφθαλμοὺς.

Μεταξὺ τοῦ πλῆθους ὑπερ συνωθεῖτο πέραξ του, προκαλοῦντος αὐτὸν διὰ τοῦ βλέμματός, τῶν χειρονομιῶν, ἀκόμη καὶ τῆς φωνῆς, δύο μόνον νεάνιδες τὴν ἐσπέραν ἐκείνην προεκάλεον τὴν προσοχὴν του. Αἱ ἀντιθέσεις δὲν ἀπαντῶσιν ἐν τῷ ἔρωτι μόνον, ἀλλ' ἐσονται καὶ ἄλλου αἰσθημάτων ἡρεμώτερου, γλυκυτέρου σοῦ τῆς φιλίας. Αἱ δύο αὗται νεάνιδες ἦσαν ἡ ἀπόδειξις τῶν ὧν λέγομεν. Ἐλθοῦσαι ὁμοῦ εἰς τὴν κοιλάδα ἐγκατέλειψαν ἡ μία τὴν ἄλλην. Ὅταν ἐχώρευεν ἡ μία, ἡ ἑτέρα ἐσπευσεν ἐπίσης νὰ χορεύσῃ παρὰ τὸ πλεονόν τῆς ἄλλης ἢ ἀπέναντι αὐτῆς.

Ἐλαφρὰ καὶ γελέεσσα, ἔρριπτε τοὺς λόγους τῆς κενοῦς ἐννοίας· μικρά, μελαγχροινῇ, μὲ ὀφθαλμοὺς ζωηροῦς, χεῖλη ὑψωμένα, ἡ Περουλά Δεκλάρ ἦτο τρομερὸν τέκνον, πηδῶσα ἀκούρατος εἰς τὸν χορὸν, ὡς κυρυνίδα ἐχουσα τῶν ἄλλων ἰδιοτήτων τῆς καὶ τὴν ἐρωτοτροπίαν.

Ἡ σύντροφός της, ἐκ τοῦ ἐναντίου, εἶχεν ὅλην τὴν δειλίαν τῶν κυανῶν ὀφθαλμῶν τῆς καὶ τῶν ξανθῶν βοτρυχῶν

της. Ὀλίγον ὥχρ' ἂν ἐφίρην ἐπὶ τοῦ προσώπου της τὰ ἴχνη θαλασσίας φιλίας· ἡ ἐπιδερμὶς της λεπτὴ καὶ λευκὴ, τὸ μαιδίειά της γλυκὺ καὶ βεβωθὸς ἐμαρτύρει ἐν αὐτῇ τῇ θερμῇ τοῦ χοροῦ, ἐλαφρὰν μελαγχολίαν. Ἐλακτικὴ δειλὴ, ἐπροδίδετο εἰς τὰ κινήματά της καὶ τὴν οὐκίαν της. Ἐφαίνετο γενοχωρουμένη ἐκ τοῦ βορύχου καὶ τοῦ πλῆθους τούτου.

Ἦτο ἡ πρώτη φορὰ καθ' ἣν ἐτυχὲ νὰ παρευρεθῇ εἰς τὴν ἐορτὴν ταύτην. Πρακταρθεῖσα ὑπὸ τῆς συντροφῆς της, ἐπωφελήθη τῆς ἀπουσίας τοῦ πατρὸς της καὶ μετέβη ἐκεῖ, ἵνα γευθῇ τὸν ἀπληροῦμένον καρπὸν, οὗ τὴν γνῶσιν τῇ ἀπέκρυπτον.

Ἀλλὰ πῶς τὸ πρῶτον σφάλμα συμπράσσει μεθ' ἐαυτοῦ τόσας στενοχωρίας, ἀνησυχίας, ἐλέγχους!

Ἡ Γενεβιέθη Λεγρὰς, ὑποχωρήσασα εἰς τὰς ἐπιμόρους παρακλήσεις τῆς φίλης της, καὶ ὀλίγον εἰς τὴν περιέργειαν, ἣτις καταστρέφει τὰς νεάνιδας ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ μήλου τῆς Ἑδέμ, διετέλει περίτρομος οὐδεμίαν τοῦ χοροῦ αἰσθανομένη ἡδονήν.

Ἐνθ' ἡ νεότης ἐσκόρτα εἰς τοὺς τροβίλους τοῦ χοροῦ, τὰ δὲ παιδιὰ ἐπαίζον ἐπὶ τῆς χλόης, ὁμοιοῦ ἑτέρου αἰδους παρεδίδοντο εἰς τὰς ἡδονὰς τοῦ ἀφρόδου μηλίτου, καθήμενοι πέραξ τραπέζων, καταναλίσκοντες τοιαύτην ποσότητα, ὅσης δύναται νὰ λάβῃ ἰδέαν μόνον ὁ ἰδὼν ναυτικὰς πόλεις· ἐδέσματα δὲ ὀρεκτικώτατα ἐποικίλλον τὸν οἶνοποσίαν, οἶον θαλάσσια δ-στρακα καὶ λοιπά.

Εἰς τὴν μίαν ἐκ τῶν τραπέζων τούτων, ἀποκεμονωμένην τῶν λοιπῶν, ἑστὸι θαλασσίων λύκων, παλαιῶν ναυτικῶν, ὧν τὸ χρῶμα τῆς ἐπιδερμίδος εἶχεν διὰ τοῦ ἡλίου, τῆς θαλάσσης καὶ τῶν ἀνέμων καταστῇ ὑπομέλαν, συνελεγγόντο, καπνίζοντες περὶ τῶν νέων τῆς ἡμέρας. (ἀκολουθεῖ)

ΑΙ ΡΩΣΣΙΑΔΕΣ ΠΑΡΘΕΝΟΙ

Η

ΣΚΗΝΑΙ ΤΩΝ ΜΗΛΕΝΙΣΤΩΝ

XIX

Ζηλοτυπία.

(Συνέχεια)

Μετὰ ἐν τέταρτον τῆς ὥρας, ὁ Στέφανος ἀνηγγέλατο εἰς τὴν Βάνδαν.

Ὁ Ῥαϋμόνδος ἦτο παρ' αὐτῆς. Εἶχεν ἔλθει νὰ τῇ δώσῃ τὸ δέμα τὸ ληρθὲν ἐκ Γενέβης, διότι ἦτο ἡ παραμονὴ τῆς ἐνηλικιότητός της.

*) Φαρελόγει.